

A J U N T A M E N T

d'ARENYS DE MUNT

Que el Ple de l'Ajuntament d'Arenys de Munt, en sessió ordinària de data 20/04/2017, primera convocatòria, ha pres, amb els vots favorables dels grups municipals ERC, PDeCAT i CUP, i dels regidors no adscrits Sr. Josep M. "Ximenis" Jiménez i Gil i Sra. Esther Sánchez i Sánchez, amb l'abstenció del grup PP i a proposta dels regidors no adscrits Sr. Josep M. "Ximenis" Jiménez i Gil i Sra. Esther Sánchez i Sánchez, el següent acord, a reserva de l'aprovació definitiva de l'acta, el qual es transcriu a continuació:

"MOCIÓ DELS REGIDORS SR. JOSEP MANEL "XIMENIS" JIMÉNEZ I GIL I SRA. ESTHER SÁNCHEZ I SÁNCHEZ PERQUÈ ES RETORNIN ELS DINERS CONFISCATS PEL RÈGIM FRANQUISTA.

El 18 de juliol de 1936 es va produir el cop d'estat militar contra el govern legítim de la República espanyola, que derivà ràpidament en una guerra. L'esclat de la Guerra espanyola del 1936-1939 va tenir conseqüències de tota mena.

Ben aviat, aquestes conseqüències es van estendre també al sistema monetari, atès que el 12 de novembre de 1936 les autoritats franquistes van emetre un decret llei que considerava no vàlids els bitllets posats en circulació pel Banc d'Espanya després del 18 de juliol de 1936, tot i estar emesos pel govern legítim i democràtic. A més, els bitllets anteriors a aquesta data només podien circular si havien estat marcats per les autoritats franquistes. Això va comportar, a la pràctica, l'establiment d'un sistema monetari al marge del de la República espanyola.

La Guerra espanyola va ser una guerra de mobilitat, de constants progressions territorials a les quals, la gran majoria de vegades, el bàndol feixista guanyava territori al sector republicà. Aquest aspecte incrementava el problema a l'haver-se realitzat impressions de moneda per part d'ens habitualment no autoritzats, per tal de possibilitar realitzar transaccions econòmiques en circumstàncies de relatiu aïllament. Aquest fet va ser bastant habitual en el sector republicà. Per altra banda també es comptabilitzaven les emissions realitzades pel Govern Republicà després de l'inici de la guerra.

Al juliol de 1937, les autoritats feixistes van promulgar la Llei de Bloqueig de Comptes Bancaris d'aplicació automàtica a les zones que anessin ocupant. Aquesta Llei suposava la classificació dels saldos d'aquests comptes en quatre grups: els comptes oberts després del 18 de juliol de 1936 i que haguessin tingut moviments; els comptes obertes abans del 18 de juliol del 1936 i que també presentessin moviments; els comptes que corresponien a contractes a executar en dates posteriors a quan acabés la guerra; i els comptes formats per dipòsits realitzats amb diners emesos pel Govern republicà després del 18 de juliol del 1936.

Posteriors normes i decrets realitzats per les autoritats franquistes, l'1 d'abril del 1938 i el 27 d'agost del 1938, van regular el canvi de moneda i la confiscació, contra rebut, del diners republicans emesos després del 18 de juliol del 1936 en les zones ocupades pels feixistes o que anessin ocupant. Atès que, en un d'aquests decrets, s'estipulava que per a poder canviar bitllets, calia l'aval de persones de renom i afectes al nou règim dictatorial, a molts ciutadans els hi va ser impossible complir aquest requisit i no van poder optar a aquest canvi de bitllets.

La confiscació dels diners republicans posteriors al 18 de juliol de 1936, tenia un doble objectiu: l'obtenció de recursos per a un règim en greu situació de crisi arran de la guerra i l'aplicació d'una mesura més de repressió contra els vençuts de la confrontació armada.

A J U N T A M E N T

d'ARENYS DE MUNT

Posteriorment, amb la 'Ley de Desbloqueo de Cuentas Bancarias' del 7 de desembre del 1939, van ser anul·lats tots els bitllets emesos pels governs republicans després del 18 de juliol del 1936, el que va portar a moltíssimes famílies a la més absoluta misèria, molt més quan més van trigar els seus territoris a ser ocupats per les tropes feixistes a l'haver rebut sous i rendes en diners republicans durant molt més temps.

Per altra banda, els saldos dels comptes sense moviments des del 18 de juliol, van ser convertits a la par, ja que els seus saldos eren 'purs', al no haver estat utilitzats i no haver tingut ingressos de diners republicans.

Amb aquesta llei també van ser ignorats els deutes que el govern republicà havia contret després del 18 de juliol ja que el govern signant, el republicà, no era considerat il·legal pels feixistes.

I finalment, els comptes oberts després del 18 de juliol o que haguessin tingut moviments després d'aquesta data, al no ser possible saber la moneda amb la qual s'havien fet els ingressos (si s'havia fet abans o després del 18 de juliol), van ser dividits en set grups, als quals se'ls va aplicar una escala decreixent en funció del temps que van trigar a ser ocupats els llocs on estaven establerts els bancs dipositants. Aquesta mesura també va provocar la misèria a moltes famílies que van veure com els seus saldos eren disminuïts per l'únic motiu de viure en un lloc o un altre de l'Estat espanyol.

El resultat d'aquesta llei va ser el decrement de l'oferta monetària en la que havia estat la zona republicana en uns 6.000 milions de pessetes del 1939, més de 7.000 milions d'euros a preus del 2009, tot i que, en equivalència de preus en termes de PIB, equivaldria a 525.000 milions d'euros actuals (amb una pesseta es podien adquirir molts més béns dels que es poden adquirir avui en euros) (càlculs realitzats i publicats per l'economista Santiago Niño Becerra).

Ningú parla ara de la 'Ley de Desbloqueo de Cuentas Bancarias' de 1939.

Malgrat això, la Llei 4/1986, del 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat, o la Llei 43/1998, del 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939, les organitzacions sindicals i els partits afectats per la repressió franquista van ésser rescabats de les confiscacions efectuades pel règim franquista. Al mateix temps s'han establert mecanismes per a atorgar pensions o indemnitzacions, o compensacions de diferent tipus, a diversos col·lectius afectats per tota mena de formes de repressió del règim franquista.

Però la democràcia actual no ha operat un rescabament equiparable dels drets dels particulars afectats per la confiscació dels seus estalvis.

La Llei de l'Estat 52/2007, del 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la Dictadura, tampoc no va incorporar disposicions que podrien haver resolt aquesta situació.

Al 2005 es va constituir l'Associació de Perjudicats per la Incautació del Govern Franquista (APIGF) per aconseguir que siguin retornades les quantitats incautades pel regim franquista, al seu valor actualitzat i que el Govern espanyol assumeixi les seves responsabilitats.

A J U N T A M E N T

d'ARENYS DE MUNT

Aquesta associació està formada per un col·lectiu de persones que van ser víctimes i perjudicats, directament o indirecta, per la incapacitació que el govern franquista va fer dels estalvis i diners que ells, o les seves famílies, posseïen i que encara no se'ls hi han tornat, tot i tenir-hi el compromís.

És per tots els motius exposats que els regidors Josep Manel Ximenis i Gil i Esther Sánchez i Sánchez en representació del Grup majoritari de persones que es van presentar a les eleccions del 24 de maig del 2015 sota les sigles de la Candidatura d'Unitat Popular (CUP-PA) per Arenys de Munt, càrrec electe escollit per la CUP d'Arenys de Munt, proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Donar el nostre suport a l'Associació de Perjudicats per la Incautació del Govern Franquista (APIGF) en la seva reclamació que es retornin els seus estalvis incautats.

Segon.- Demanar que es modifiqui la Llei 52/2007, del 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra del 1936-1939 i la dictadura, per tal que es reconeguin el paper moneda i altres signes fiduciaris confiscats pel règim franquista i es reconegui el dret de rescabament als particulars afectats per la confiscació dels seus diners.

Tercer.- Demanar al Govern del Regne d'Espanya a què, en col·laboració amb el Govern de la Generalitat de Catalunya, estudiï i habiliti mesures per a rescabalar dels béns dipositats a les caixes de lloguer de bancs i caixes d'estalvis que van ésser confiscats durant la Guerra del 1936-39, emparant-se en disposicions del Govern de la República i del Govern de la Generalitat.

Quart.- Comunicar aquests acords als grups polítics del *Congreso* de l'Estat Espanyol, al *Ministerio de Hacienda* del Govern del Regne d'Espanya, a tots els grups polítics del Parlament de Catalunya i a l'Associació de Perjudicats per la Incautació del Govern Franquista (APIGF) (adreça electrònica: info@apigf.org)."